

BERICHTEN.

SCHOOLTANDHEELKUNDE. — J. C. GEBHARTS geeft een overzicht van de resultaten van twee jaren schooltandheelkundige verzorging in een New-York's district met een bevolking van 35000 personen.

De nadruk wordt gelegd op de *prophylactische reiniging* van het gebit, minstens eens per jaar en zoo mogelijk tweemaal per jaar, bij alle schoolkinderen. Niet meer te redden kiezen moeten worden getrokken en eveneens prophylactisch, moeten alle eerste blijvende kiezen worden gevuld als zij carieuze plekken vertoonen. De schoolkinderen krijgen verder les in mondhygiëne.

Reeds kunnen gunstige resultaten worden gemeld; terwijl bij de eerste reiniging het percentage van het aantal kinderen zonder caviteiten 8.6 bedroeg, steeg dat bij de tweede reiniging reeds tot 30 pCt. en bij de derde schoonmaak van het gebit bleek het aantal geheel gave gebitten 42 pCt. te bedragen.

Een finantiëel overzicht wordt ook gegeven, maar in de eerste plaats is mij dat niet recht duidelijk en in de tweede plaats zouden deze cijfers toch onbruikbaar zijn voor Nederland, zoodat ik deze hier niet geef (*Med. Off.* 10 Juni 1922).

PROPAGANDA ten behoeve van de volksgezondheid breekt meer en meer baan. De M. O. H. van Leeds gaat zóóver, dat hij zegt niets te kunnen bereiken zonder den daadwerkelijken steun van het publiek en hij verwacht daarom ook niets van verordeningen en bepalingen, maar alles van propagandistische geschriften, vliegende blaadjes, lezingen met lichtbeelden, filmen, courantenartikels en dergelijke. Dr. JERVIS zegt, dat hij op deze wijze een groote belangstelling gewekt heeft in alle zaken de openbare gezondheid rakende (*Med. Off.* 27 Mei 1922).

HOOGE ZUIGELINGENSTERFTE. — In 1920 was de zuigelingensterfte te *Newcastle-on-Tyne* onder de kinderen geboren in 1-kamerwoningen: 19.8 pCr., in 2- en 3-kamerwoningen resp. 17.5 pCt. en 11 pCt. (*Med. Off.* 27 Mei 1922).

HET SALARIS VAN MANCHESTER. — Reeds een paar maal is in deze rubriek het een en ander verteld van den strijd, die gevoerd is om het salaris van den „medical officer” van Manchester niet te zien afzakken op een onbehoorlijk peil. Eerst probeerde de stad iemand te krijgen tegen £ 1500 per jaar, maar de British Medical Association en de Society of medical officers of Health hebben tegen deze pogingen gewaarschuwd. Toen vrijwel niemand aan den oproep gehoor gaf, moest de stad eieren voor haar geld kiezen en noodigde de twee groote vereenigingen uit tot een bespreking. Daar werd bepaald, dat de nieuw te benoemen functionaris beginnen zou met £ 1700, terwijl hij jaarlijks een periodieke verhooging zou krijgen van £ 100, tot een maximum van £ 2000.

Nu moet men echter niet denken, dat de artsen in openbaren dienst in Engeland overal zoo goed worden betaald; dat lijkt er niet naar! Er zijn minstens 2000 artsen vol-ambtenaar; van hen hebben er slechts 70 een salaris van £ 1000 en hooger, terwijl de overgrootste meerderheid, zeventien tot achttienhonderd, niet meer verdienen dan £ 600 per jaar. Sommigen achten het werk van den voorzogsarts daarmee nog te hoog betaald. Voor de vacature van schoolarts te Birmingham worden sollicitanten opgeroepen tegen een salaris van £ 450! Als dit de gevolgen zijn van de bezuinigingswoede, dan is het wel zeer noodig, dat door de artsen daartegen stelling wordt genomen; de stad, die haar geneeskundige voorzorg op een koopje wil hebben, deed beter deze maar geheel af te schaffen. Naar verluidt zouden vier sollicitanten op de advertentie geschreven hebben, maar wegens hun mindere kwaliteit kon men niet tot een benoeming overgaan.

HET GROOTE BELANG VAN DE SOCIALE GENEESKUNDE, wordt door minister MOND ingezien. Hoewel de tijder hem noodzaken zijn begroting te krimpen, hetgeen hem uitstekend is gelukt door beperking van administratief personeel, heeft hij op takken van dienst, die hun bestaansrecht hadden bewezen,